

σπονδίας 262,425,688 ἐπιστολαί, 43,898,158 γραμματοδελτία, καὶ 146,417,114 ἐφημερίδες. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῶν ἀνῆλθεν εἰς 2,126,309. Ἡ ὀλικὴ δαπάνη διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἀναβαίνει εἰς 2,493,972 δίστηλα.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ κατανάλωσις τῶν ἐπισκεπτηρίων ἔφθασεν εἰς ποσὴν μυθῶδες, μὴ δυνάμενον νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς στατιστικῆς ἀκριβῶς. Ἐν τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ οὐδόλως ἀσκοπον νομίζομεν νὰ ὑπομνήσωμεν δι' ὀλίγων πότε ἔλαβον ἀρχὴν τὰ τόσῳ γενικῶς παραδεδεγμένα σήμερον ἐπισκεπτήρια.

Κατὰ τὰ 1744 ὁ κ. καὶ ἡ κυρία δὲ Πὼν καὶ ἡ κυρία δὲ Καστελλὰν πρῶτοι ἐν Παρισίοις, ὅθεν ὁ συρμὸς οὗτος διεδόθη ἀνά τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, ἔκαμον χρῆσιν ἐντύπων ἐπισκεπτηρίων, ὅπως ἀναγγεῖλωσι πρὸς τοὺς φίλους τῶν τοὺς γάμους τῶν τέκνων τῶν. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅταν συνοικεσίῳ τι ἐπρόκειτο νὰ συναφθῇ, οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων ἐπορεύοντο αὐτοπροσώπως ὅπως ἀνακοινώσωσι τοῦτο πρὸς τοὺς γνωρίμους τῶν.

Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον ἠθέλησαν νὰ ἀπαλλαγῶσιν τοῦ ἐπιπόνου τούτου ἐθίμου, ἀποφεύγοντες τὴν αὐτοπροσώπων ταύτην ἐπίσκεψιν. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλλον εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα γραμματία χειρόγραφα περιέχοντα τὴν τοῦ συνοικεσίου ἀναγγελίαν. Οἱ δὲ εὐποροῦντες ἐκόσμουσαν αὐτὰ καὶ διὰ ζωγραφικῶν ἀλληγορικῶν, δι' ἀραβουργημάτων καὶ δι' ἐμβλημάτων.

Ἐπάρχει ἐν τῇ Ἑθνικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ἀναγγελτήριον γάμου, γεγραμμένον ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ διασήμου δουκὸς Ρισελιῆ, ὅπερ ὑπὸ ἔποψιν διακοσμήσεως εἶναι ἀληθὲς ἀριστουργημα, ἐνῶ οὐδόλως ἐπιμελημένον εἶνε τὸ ὕφος αὐτοῦ. Ἴδου τοῦτο :

«Ὁ Δοῦξ Ῥισελιῆ ἐνυμφεύθη τὴν νύκτα τῆς 6 πρὸς τὴν 7 Αὐγούστου 1734 ἐν τῷ πύργῳ Montjau ἐν Βουργουνδίᾳ, τὴν δευτερότοκον θυγατέρα τῆς Ἄννης-Μαρίας-Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Λωραίνης πρίγκηπος Γύζη, κόμητος Ἀρχούρου».

Δέκα ἔτη ἀργότερον, ὁ κύριος δὲ Πὼν περὶ οὗ ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, θέλων ν' ἀποφύγῃ τὰς δαπάνας ἀντιγραφῆς, ἐπέκρινε νὰ ἐκτυπῶσιν τὰ τοιαῦτα ἀναγγελτήρια ἐπὶ μικρῶν τεμαχίων χάρτου. Ἴδου τί ἐν τῷ πρώτῳ ἐντύπῳ ἀναγγελτηρίου περιείχεται :

«Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία δὲ Πὼν ἤλθον ὅπως λάβωσι τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγεῖλωσι τοὺς γάμους τοῦ μαρκησίου δὲ Πὼν, υἱοῦ τῶν, μετὰ τῆς δεσποινίδος δὲ Βρός».

Ἐκτοτε τὰ ἀναγγελτήρια ἐγένοντο πάντοτε ἐντυπα, ἐκ τούτων δὲ φυσικῶς παρήχθησαν τὰ συνήθη ἐπισκεπτήρια, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐπὶ πολλὰ ἔτη μόνον οἱ εὐγενεῖς μετεχειρίζοντο, ἕως οὗ ἡ Γαλ. ἐπανάστασις ἐγενέικευσεν τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Ἐν συνεδριάσει τῆς τεχνικῆς Ῥωσικῆς

Ἑταιρίας, ὁ κύριος Δέτμαρ ἐποίησατο ἀνακοινώσιν τινὰ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ἣν τὸ πετρελαϊκὸν καθίσταται στερεόν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν Εὐρώπῃ γενόμεναι δοκιμαίαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν ἔληξαν εἰς εὐάρεστον ἀποτέλεσμα.

Οἱ ὄγκοι τοῦ: ὁποῖους κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἤττον ἐπέτυχον ὅπως στερεοποιήσωσι, ἀποσυνετίθεντο εὐκόλως, καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μετακομισθῶσιν, εἰ μὴ ἐντὸς ἀγγείων μὴ διαρροέντων.

Τὸ στερεοποιήθην ὑπὸ τοῦ κ. Δέτμαρ πετρελαϊκὸν παρέχει τὴν θέαν οὐσίας πηκτῆς (gelatine) καὶ διαυγοῦς. Ἐπιτυγχάνεται δὲ ἡ πῆξις διὰ τῆς βράσεως τοῦ πετρελαίου ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ καταστάσει διατελοῦντος μετὰ 2 000 μερῶν σάπωνος καὶ ὑπὸ θερμοκρασίαν 100 βαθμῶν. Ἡ πηχθεῖσα οὕτω μάζα ὑδροποιεῖται ἐκ νέου, ἐὰν προσθέσῃ τις ἐν αὐτῇ ὄξος ἢ στυπτηρίαν, ἀναδίδει δὲ τότε ζωηροτάτην φλόγα καὶ δὲν ρυπαίνει τὴν θραλίδα. Ἐν στερεᾷ καταστάσει οὐδεμίαν ὑφίσταται ἀλλοίωσιν ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι καὶ διατηρεῖται ἀβλαβὲς ἐντὸς ἀπλουστάτων κιβωτίων, ὧν ἡ ἀξία εἶνε πολὺ εὐθηνότερα τῆς τῶν πύθων. Καὶ δύναται νὰ πωληθῇ εἰς τὴν ἡμίσειαν τιμὴν τοῦ συνήθους πετρελαίου, ἕνεκα τῆς σπουδαίας ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν καὶ μεταφορᾶς.

Εἰς ἈΝΑΤΩΘΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἡ χορὸς ὑπὸ ὕγεινῆν ἔποψιν.

Ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ, καθ' ἣν ὁ χορὸς ἀποτελεῖ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν διασκοδάσεων, ὀλίγαι λέξεις περὶ αὐτοῦ ὑπὸ ὕγεινῆν ἔποψιν δὲν εἶνε βεβαίως περιτταί.

Πάντες οἱ περὶ τὴν ὕγεινῆν ἀσχολούμενοι ἐκ συμψάνου παραδέχονται ὅτι ὁ χορὸς δύναται οὐ μικρὸν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀρμονικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, ὧν πρὸ πάντων χρήσιμος εἰς τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκοῦντας, οἵτινες συνήθως ἀγοσιβίον καθιστικόν. Πράγματι ἐν τῷ χορῷ εὐρίσκονται πᾶσαι αἱ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις, τὸ βᾶδισμα, τὸ ἄλμα, ἡ ταχέια καὶ ἔρρυθμος κίνησις πάντων τῶν μελῶν τοῦ σώματος. Πλὴν δὲ τούτων ὁ χορὸς οὐδὲν ὀφείλει νὰ τηρῇ ὀρθίαν τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὄμους καταβιβασμένους, τοῦθ' ὕπερ οὐ μικρὸν συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐρυσιν τοῦ στήθους: ἐντείνει ἢ κάμπει ἐπανεληγμένως τὰ διάφορα μέλη, ἀναπιδᾷ καὶ μένει οἰνοῖ μετέωρος διὰ τῆς αἰφνιδίας ἐντάσεως τῶν ἀρθρώσεων, ἐπαναπίπτων δὲ αἰσθάνεται τὸν κλονισμὸν μεταδιδόμενον εἰς ὅλον αὐτοῦ τὸν ὄργανισμὸν: ἐξ ὅλης δὲ ταύτης τῆς κινήσεως ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἐπιταχύνεται, ἡ θερμότης αὐξάνει, ὅλος δὲ ὁ ὄργανισμὸς αἰσθάνεται ζωηρὰν καὶ εὐχάριστον τινὰ ἔξαψιν. Πάντα ταῦτα τὰ ἀποτελέσματα γίνονται καταφανῆ μάλιστα παρὰ τοῖς ἀσκούσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χοροδιδασκάλου. Οἱ τιοῦτοι ἔχουσι τοὺς μῦς τῶν

κατωτέρων μελῶν ἐξαιρετικῶς ἀνεπτυγμένους, καὶ ἀποτελοῦντας προφανῆ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἰσχύοντα τοῦ ἄνω μέρους τοῦ σώματος.

Ὁ περίφημος πλοίαρχος Cook ἐν τοῖς ταξιδίοις αὐτοῦ μετεχειρίσθη τὸν χορὸν καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῆς νοσταλγίας, ὑφ' ἧς κατελήφθησαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ. Τέλος δὲ ὁ χορὸς κα' ἰστᾶ τοὺς ἀνθρώπους κοινωνικωτέρους πρὸς ἀλλήλους, περιποιεῖ εἰς τοὺς ποιοῦντας χρεῖσιν αὐτοῦ εὐστροφίαν καὶ εὐκνησίαν, παρὰ δὲ ταῖς νεάνισιν εἶνε πολλοῦ ἄξιον μέσον πρὸς κανονισμὸν λειτουργιῶν τινῶν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῶν.

Νῦν ὀλίγας λέξεις ἐξαιρετικῶς περὶ τοῦ στοροβίλου (valse). Τὸν χορὸν τοῦτον δὲν δύναται νὰ χορεύσωσι πάντες· τοῦτο δὲ διότι παρὰ τισιν ἐπιφέρει συμπτώματα ἀνάλογα πρὸς τὴν ναυτίαν, κεφαλόπονον, ἴλιγγον, ἐμετὸν, συγχοπὰς κ.τ.τ. Ὁ Trousseau ἀπέδιδε ποτὲ τὸν θάνατον νέας γυναικὸς, πασχούσης ἐλαφρὰν πάθησιν τῆς καρδίας, εἰς τὴν μανίαν ἣν εἶχε διὰ τὸν στορόβιλον. Δύναται τις δ' εἰπεῖν ὅτι ὁ χορὸς οὗτος ἔχει ἄτοπα, ἅτινα δὲν ἔχουσιν οἱ ἄλλοι χοροὶ, οἱ ἥρεμότεροι καὶ κανονικώτεροι.

Ὁ χορὸς δὲν εἶνε ἀσκησις ἀδιάφορος, καὶ ἂν καὶ ἡ ἐν μέτρῳ χρῆσις αὐτοῦ συνεπάγεται πρᾶγματικὰς ὤφελείας, δύναται ὅμως νὰ ἀποδῇ ἐπιβλαβῆς, μάλιστα παρὰ ταῖς γυναῖξιν, ὅταν παραδίδονται εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἄσους ἀσυφόρους, καὶ καθ' ὑπερβολὴν. Ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ ἡ διασκέδασις αὕτη γίνεται σχεδὸν πάντοτε ἐν ἀτμοσφαιρᾷ πνιγρᾷ αἰθουσῶν κεκλεισμένων, μετὰ στολῶν αἰτίνες ἄγχοσι τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματος χωρὶς νὰ προσφυλάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἀλλοιωσέων τῆς θερμοκρασίας ἐν ταῖς νυκτεριναῖς ὥραις, καθ' ἃς τὸ σῶμα ἐξηντλημένον αἰσθάνεται μεγίστην ἀνάγκην τῆς ἀναπαύσεως τοῦ ὕπνου.

Ἴδου τί περὶ τούτου γράφει διάσημος Γάλλος καθηγητῆς τῆς ὑγιεινῆς·

«Ἡ πυρετώδης πρὸ δεκατημέρου ὄλου παρασκευῆ τῆς ἐνδυμασίας, ἣτις ταράττει τὸ πνεῦμα μετὰ ἀδιαλείπτους συγκινήσεις, ἡ μετατροπὴ τῆς νυκτὸς εἰς ἡμέραν καὶ τῆς ἡμέρας εἰς νύκτα, ἡ ἐπὶ ὀλοκλήρου ὥρας διαμονὴ ἐντὸς πνιγρᾶς ἀτμοσφαιρᾶς καὶ μεμολυσμένου ἀέρος, οὗτινος τὸ ὀξυγόνον καταναλίσκουσι ἐναμίλλως στήθη καὶ κηρία ἀνημμένα, ἡ ἐξάψις τοῦ χοροῦ ἡρέμου μὲν τὸ κατ' ἀρχὰς, ἀλλὰ μετατροπόμενον πρὸς τὸ τέλος διὰ τῆς ἐπισπεύσεως τοῦ ρυθμοῦ εἰς μαινάδων καὶ κορυβάντων κινήσεις, ἡ ἐπερχομένη τῶν αἰσθήσεων μέθη καὶ τοῦ σώματος ὁ ὑπερβολικὸς κάματος, ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλήθους ἐκείνου ἀπώλεια οὐ μικροῦ μέρους ἂν μὴ τῆς ἀγνότητος, ἀλλὰ πάντως τῆς ἀθωότητος τοῦ ἤθους, πρὸς πᾶσι δὲ τούτοις ἡ ἐν τοιαύτῃ ἐξάψει μετὰ βίας ἐκ τῆς πνιγρᾶς ἐκείνης ἀτμοσφαιρᾶς εἰς τὴν ψυχρὰν τῆς ἀμάξης, ἡ ὅλως παράκαιρος κατάκλισις εἰς ὕπνον, καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ἀφύπνισις

ἐν μέσῳ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ πρόσωπον ὠχρὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ μελανοῦ κύκλου περιβαλλομένους, καὶ τὴν μελαγχολίαν ἣν ἐπαφίνει εἰς τὴν ψυχὴν ἡ τρελλὴ διασκέδασις, καὶ ἐπὶ τέλει ἡ ἐπανάληψις πάντων τούτων ἄπαξ ἢ δις τῆς ἐβδομάδος— ἰδοὺ ὁ βίος, ἐν μέσῳ τοῦ ὀποίου ρίπτονται νεάνιδες τρυφεραὶ, μόλις εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ δέκατον ὄγδοον τῆς ἡλικίας ἔτος, ἂν μὴ καὶ νεώτεραι. Εὐνόητον ὅτι τοιαύτην κατὰ τῆς ὑγείας πρόκλησιν ἡ ὑγιεινὴ δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ».

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ μοι ἐπαφέρουσιν εἰς τὴν μνήμην ἐν τῶν λυπηροτέρων συμβάντων τῆς ἱατρικῆς μου πείρας.

Πρὸ δεκαπενταετίας ἐγνώρισα νεάνίδα, θυγατέρα πλουσίου ἐμπόρου, ἣτις ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἶχεν, ὡς λέγουσιν, ἀδύνατον τὸ στήθος· λυπηρὰ δὲ προηγουμένα ὑπῆρχον πρὸς τούτους ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν εἰς τοὺς ἀνιόντας συγγενεῖς αὐτῆς. Τῇ ἐμῇ συμβουλῇ ἐξήγαγον αὐτὴν τοῦ παρθενωγωγείου, ἔθια ἦτο οἰκότροφος, ἕνεκα συχνῆς βρογχίτιδος, ἐξ ἧς ὑπέφερε καὶ διὰ τὸ ἐλάχιστον κρουλόγημα. Νομίζω ὅτι τὴν βλέπω ἀκόμη ἐπανερχομένην εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος καὶ τοῦ κάλλους, μετὰ ὅλα τὰ θέλητρα τῆς δεκαεξαετοῦς ἡλικίας, εὐδαίμονα ἐν τῇ ζωῇ καὶ ὑπὸ πάντων θαυμαζομένην. Ἐπειδὴ ἤθελον νὰ τὴν ὑπανδρεύσωσιν, ἔφερον αὐτὴν εἰς τὰς συναναστροφὰς, μετ' οὐ πολὺ δὲ ἦγε καθ' ὅλα τὸν θανατηφόρον ἐκεῖνον βίον, ὃν περιέγραψεν ἀνωτέρω ὁ σοφὸς μου συναδελφος. Μετὰ τρεῖς μῆνας τοιοῦτου βίου ἡ ταλαίπωρος κόρη ἐξαντληθεῖσα ἀπέκαμε· συμπτώματα δ' ἅμα ἐπίφοβα παρουσιασθέντα εἰδοποίησαν τοὺς γονεῖς περὶ τοῦ ἐπιχειμένου κινδύνου. Ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν εἶχε λήξει, ἔφεραν αὐτὴν εἰς θαλάσσια λουτρά, διὰ δὲ τῆς θεραπείας ταύτης καὶ τοῦ ἡσυχίου βίου ἀνέκτησε τὴν ὑγείαν τῆς. Ἀλλὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα ἤρξαντο ὀδηγοῦντες αὐτὴν πάλιν δις τῆς ἐβδομάδος εἰς τὰς πρὸς γάμον ἐκθέσεις ἐκεῖνας, ὁ δὲ φόβος μὴ στερηθῇ τὰς τοιαύτας διασκέδασις τὴν ἔκαμνε νὰ παρασιωπᾷ τοὺς πόνοους οὓς ἠθλάνετο, σημεῖα τῆς ἀρχομένης σοβαρᾶς κατῆλθεως. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐξ ἀφορμῆς μικροῦ κρουλόγηματος ἤρχισε νὰ βήχῃ, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ χειμῶνος φθίσις καλπάζουσα ἐθανάτωσεν αὐτήν.

Ἐπὶ τέλει, ἀρίνων εἰς τοὺς ἠθολόγους νὰ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν διασκέδάσεων τούτων εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν τῶν οἰκογενειῶν, εἰς τὴν σωφροσύνην τῶν γυναικῶν, εἰς τὰς ἀρετὰς τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, συμπεραίνω, μετὰ κίνδυνον νὰ ἐκληφθῶ ὡς πνεῦμα ἀκαίριον λυπηρὸν, ὅτι οἱ χοροὶ ὀμοιάζουσι πρὸς τοὺς μύκητας, ὧν οἱ καλλίτεροι μικρὰν ὄλως ἔχουσιν ἄξιαν.

Dr Decaisne